

Podkovy zimy

Jaroslav Hutka

V podzimní hrušce vosy bzučí
Do barev listy padají
Chladné deště po stromech pláčí
K odletu ptáky volají
A od severu stíny zimy
Sejí už chlad do mokré hlíny
A mlhy v řekách napojí

Ospalost z nebe bez snů klesá
Noc už si kuje podkovy
Do polí, skal, do hloubek lesa
Temné oddíly vypraví
V mrazu a šeru stromy zpřímá
Ustrnou, neboť další zima
Srdce života zastaví

Člověk, co z prachu vstal a z hlíny
Do krajiny teď vstupuje
Kreslí v ní cesty, města, brány
A bitvy na ní bojuje
Hřbitovy, chrámy, mosty, školy
Šibenice a zlaté štoly
Zázračný tvor a bestie

Moderní doba, vzácná chvíle
Člověku dala pohodu
Vznešená slova, velké cíle
Bohatství, radost, svobodu
Moc, kterou nemá žádné zvíře
Naděje, rozum, úctu k víře
A mocné sklony k podvodu

A Česko plave mezi světy
Neví, kam patří, kam chce jít
A podzim v barvách, rudý, žlutý
Neumí Čechům poradit
A od severu stíny zimy
Sejí už chlad do mokré hlíny
A čas ten nelze obrátit